

Douane

Mijn laatste column over mijn buitenlandse trips, maar dan wel een die je waarschuwt voor probleempjes met je documenten, in dit geval het carnet. Dat is een document dat je nodig hebt om je apparatuur tijdelijk uit de EU uit te voeren en in een ander continent in te voeren en andersom.

Voor Amerika had ik een Media Visum nodig. Dan moet je opdracht krijgen van bijvoorbeeld een omroep. In dit geval had ik van een omroep een schriftelijke bevestiging om een muziekdocumentaire te maken in de USA. Dan heb ik dus mijn visum, gekoppeld aan een opdracht. Die worden beiden vertaald in een ATA Carnet en in dat carnet wordt vermeld 'By Proxy'. Dat houdt in dat je je opdracht bij je moet hebben, want die opdracht is jouw Proxy.

We moesten in drie weken tijd voor 9 vluchten 18 keer de douane passeren. Dat ging bijna vlekkeloos. Je moet er gewoon de tijd voor nemen. Goed plannen en ook nakijken wanneer je wel of niet spullen bij je hebt in het vliegtuig, het ruim en of die op de band opgehaald moeten worden of meteen worden door getransporteerd naar de volgende vlucht. Want de douane wil alles checken, of je dat nou leuk vindt of niet.

Onze laatste vlucht was van Washington DC naar Amsterdam. Daar moest ook weer ons document worden afgestempeld en dat ging niet makkelijk. De douanier had volgens mij *nét* de cursus 'Onvriendelijk zijn tegen mensen' afgerond met als keuzedeel 'chagrijnig zijn en irriteren'.

Na (in onze ogen opzettelijk) drie kwartier wachten, mochten we eindelijk zijn loket toetreden en onze documenten geven. Ik gaf hem mijn paspoort en het ATA Carnet. Hij zei dat in het document stond 'By Proxy', dus hij moest de opdrachtbrief hebben. Die had ik niet zomaar bij de hand dus moesten we zoeken in alle koffers en tassen. Dat vond hij niet plezierig en zijn irritatiefactor draaide van 8 naar 10.

We kregen te horen dat hij het direct moest hebben of we konden weer achteraan aansluiten. We konden het niet vinden, maar ik had 'm wel digitaal op mijn telefoon. Dat keurde hij af. Meteen, no excuses. En waarom? Omdat in mijn paspoort mijn geboortenaam 'Joseph' staat en in de opdrachtbrief stond 'John'. Hij vertelde me dat hij niet geloofde dat ik dat was. Hij zei letterlijk dat hij me wel had geloofd als ik Johannes had geheten. Ga dat maar eens uitleggen. Hij wilde een juist document zien waarin mijn naam goed stond. Dus werden we buiten de lijn gezet. Achter aansluiten meneertje...

We hebben het document toen in mijn laptop geladen en in Photoshop de naam John aangepast naar Joseph. Dat weer opgeslagen in mijn telefoon en terug in de rij. Toen we aan de beurt waren liet ik hem dat zien, maar toen begon hij in mijn telefoon te zoeken en zei hij dat het een kopie was. Maar hij had zelf geen tijd meer en wilde naar huis, want zijn rugzak hing al op zijn rug. Zo gefrustreerd als hij was stempelde hij alles af en zonder ook maar één woord te zeggen was 'ie weg. Inmiddels hadden zich meer dan twee uur voorbij laten gaan en konden we nog *nét* inchecken en op naar huis. En wij konden weer op adem komen....

John Huijbregts

cameraman – editor - regisseur

john@camerateam.nl